

Jím í Pasaulís
Noak Eles

2013

Tack till

Martín Fernström

Marlon Ekström

och Isak hernwall

Kapitel 1

Ett oväntat möte

Jim var ledsen, för att hans kanin hade dött igår. Den hade sovit och när Jim skulle mata honom vaknade inte kaninen. Då hade dom begravt honom, Jim bodde i Stockholm han tyckte om sitt liv förutom det där med kaninen han hade fyra kompisar men han hade en bästis också han hette Olle, han spelade samma spel som Jim och var rolig men det var en konstig sak med Jim, han hade ett konstigt märke på armen som ingen visste vad det var för nått. Han var på sitt rum och spelade på sin dator han hörde sin mamma laga mat nere i köket, hon skrek att maten var klar och att han skulle komma ner, sen hörde han hur hon mumlade efteråt jobbiga unge som spelar hela tiden. När han satt där och var helt klistrad vid spelet så hörde han en skräll från balkongen, vad var det tänkte Jim och gick till balkongen där fanns ingenting. När han skulle gå till sitt rum igen stod nån framför honom. Det var en väldigt lång man med långt hår, han var smal och det liksom rykte om honom Jim blev otroligt rädd.

Han försökte springa runt om den där mannen men han svepte med armen och Jim flög tillbaka, Jim visste inte vad han skulle göra så han satt bara på golvet så. Långt bort från den där konstiga mannen som möjligt. Helt plötsligt sa den konstiga mannen

-Hej jag heter Garip men kalla mig för Garip den kloke, jag vill dig inget illa.

-Vem är du, sa Jim.

-Jag är en trollkarl från Pasaulis och det är ett magisk land som måste få hjälp, så därför måste vi hitta trollkarlar SNABBT som ska strida.

Jim frågade varför han hade kommit hit.

-För att du har en speciell kraft som kallas magi i den här världen, om du skulle träna dina krafter skulle du bli den mäktigaste trollkarlen i hela Pasaulis.

- Men magi finns inte det vet alla och om du vill kidnappa mig så får du kidnappa någon annan, sa Jim.

- Men du måste tro på mig, skrek Garip.

- Har du ett märke på armen frågade Garip med en allvarlig min.

- Ehhh ja det har jag, men varför bevisar det att jag kan magi?

-Alla trollkarlar har ett märke på armen, men alla har olika märken därför är det svårt att avgöra om det är tatuering eller inte.

- Men vad ska ni ha hjälp med? Frågade Jim.

- Det är så att Pasaulis är en magiskt land som alla fantasiväsen bor i, men en ond trollkarl som heter Mouri han och hans arme har börjat ta över landet, och folk som kämpar emot blir slavar hos dom och snart kan vi inte kämpa emot längre.

- Jag förstår sa Jim, men jag kan inte följa med.

- Jag varnar dig, han kommer till din värld också men då är det försent att göra nåt.....

Och så försvann han, han liksom teleporterade sig därifrån.

Jim var nyfiken men lite skraj, sen gick Jim till sin säng för att sova men han kunde inte han såg konstiga skuggor från fönstret och tänkte på den där Garip vad pratade han om egentligen, tillslut somnade Jim men det blev en natt med mardrömmar.

Nästa morgon tänkte han att han hade drömt alltihop men så var det inte.

Nästa morgon tänkte han att han hade drömt alltihop men så var det inte.

När han åt frukost frågade hans mamma om hette marina vad som hade låtit så konstigt från vardags rummet igår, Jim sa bara att han råkat tappa en vas.

- Aha sa marina, men varför var det inget vassplitter på golvet då.

- Jag städade upp direkt, sa Jim

När han läste i tidningen stod det att man hade sett svarta grejer flyga runt i luften men det var inte kometer, det var nåt okänt föremål, nånting höll på att hända.

Kapitel 2

En oväntad fest

Jim satt i soffan och kollade på TV, han var ensam hemma. Nu hörde han den där skrällen från balkongen igen, han visste vem det var och satt kvar. Men ingen kom, tillslut gick han fram till balkongen. Då hörde han ett ljud bakom sig och hoppade till lite. Han vände sig om snabbt och såg Garip, Jim frågade varför han kom tillbaka.

- Därför att vi måste resa till Pasaulis, sa Garip.

- Men jag vill inte åka till nåt "Pasaulis", för jag har ett bra liv här, sa Jim.

- Då får jag tvinga med dig, sa Garip.

Och sen tog han fram något som såg ut som en trollstav och viftade lite med den samtidigt som han sa: salkada hini pupp. Och så flög Jim upp i luften och åkte mot balkongen. Sen öppnade Garip balkongdörren och viftade lite till med trollstaven och Jim fortsatte att flyga framåt.

Sen blev allt svart, efter ungefär en halvtimme började han se igen, men det var ingen trevlig syn han bemöttes av. Han var 100 meter över marken och åkte jätte snabbt.

Men det såg inte ut som Stockholm, det var som en oändlig skog.

- Var är vi någonstans? Frågade Jim.

- I Värmlands skogar, sa Garip.

- Är det långt kvar?

- Nej inte speciellt långt, kanske två minuter. Svarade Garip.

Jim kände sig snurrig, han fattade inte riktigt vad som hände.

Nu är vi framme, sa Garip och stannade i luften, viftade lite med sin trollstav och gjorde så att Jim också stannade. Sen föll Jim mot en av granarna och landade på en, han tänkte att

det var kört men han kände ingenting, sen märkte Jim att han låg på marken utan skador.

Han ställde sig upp och kollade sig omkring men det enda han såg var träd och kottar.

Jim hörde en smäll bakom sig och kollade vad det var, det var Garip som hade landat på marken.

- Vi måste skynda oss, sa han allvarligt och började gå mot ett förfallet hus i närheten som Jim inte hade sett tidigare.

- Vad är det med det där huset, frågade Jim med en obehaglig känsla att nånting inte var som det borde.

- Du får se, sa Garip och öppnade dörren så snabbt att det gick sönder. Sen sprang han mot ett bord och sa att om man ska komma till fantasi världen måste man spotta i den här burken.

- okej men du får göra det först, sa Jim. Garip grymtade lite men spottade i den, sen var han borta. Jim gick fram till burken och spottade sen blev allt suddigt och Jim sögs ner i burken. Jim kände hur han låg på gräs, fast mycket mjukare än på jorden. När han tittade fick han se nånting som skulle få dom flesta att svimma, fast på ett bra sätt. Det fanns flygande hus konstiga rosa växter träd långa som skyskrapor, hundar små som tärningar och katter stora som bilar.

Men när han vände sig om så han en hög mur, den var mörk och hade tagg tråd, längst upp stod det jättar (jämfört med Jim) med fasansfulla vapen och kollade ner på honom. Då hörde Jim Garip skrika "fort vi måste i säkerhet" varför det frågade Jim.

- Jag förklarar senare, skrek Garip. Och så tog han tag i Jim och sprang till närmaste hus Jim sprang för livet men han visste inte varför riktigt. När dom kom in i huset blev det helt tyst i huset, efter ett tag började alla skratta och festa igen.

- Vad är det här för ställe, frågade Jim.

- Vårdshuset goda grisen, Pasaulis bästa. Dom gör super god öl här, vill du smaka.

Nej tack

Svarade Jim jag får nog inte för mamma. Här blir man aldrig full av öl, alla får dricka sa Garip och tog en klunk. Efter ungefär tio minuter hade Jim glömt alla problem med muren och sådär, satt han festade loss och drack massor av öl.

När festen var slut skulle Garip gå hem, men Jim hade ingenstans att sova så han fick sova hos Garip. Garip hade ingen familj så han var bara glad att nån var hemma hos honom, Jim gillade Garips hus det var grönt utanför och hade många rum, kök, badrum, sovrum och vardagsrum Jim fick sova på soffan. Mitt i natten vaknade Jim av att nånting krafsade på dörren och gick han väckte Garip. Garip fick nästan panik, han bara skrek nånting om att han skulle bli zombies om han glömde köttet och det var just det han hade glömt. När han la en köttbit på golvet öppnades dörren långsamt och när den stod på vid gavel kom nåt stort in genom dörren, den hade inga ögon istället verkade det som om den nosade sig fram till köttet. Jim var skräckslagen och kunde inte röra sig. Men när monstret kom fram till köttet tog den upp det med sina vassa tänder och sprang iväg, sen svimmade Jim.

Kapitel 3

En objuden gäst

Jim vaknade tidigt nästa morgon av att någon lagade mat i köket. Han ställde sig upp och gick till köket, vad blir det för frukost? Frågade Jim.

- rosa sallad med korv bröd, svarade Garip.
- vvvaaooooo, sa Jim, vad är det.
- det är en ganska vanlig frukost här i Pasaulis.

Aha sa Jim. När dom ätit klart tittade Jim sig omkring i huset, det var ett väldigt fint hus tyckte Jim, i vardagsrummet fanns det massor med tavlor där, en föreställde en liten pojke som klättrade i träd. Sen hörde han hur någon skrek från gården, han sprang mot ett fönster som man kunde se gården ifrån men han såg ingen så han sprang nerför trapporna och ut på gården, men nu var det massa folk där. Men alla såg inte så snälla ut, en av dom var minst fem meter lång och gick runt och tog pengar av folket. Men det var en man som vägrade ge pengar för att han var så fattig, då sa jätten att dom behövde lite mer slavar så du passar bra och så tog ha tag i mannen som hade vägrat att betala och gick iväg med honom under armen.

Då var det en liten pojke som kastade en sten i jättens huvud, jätten stannade och vände sig om, VEM KASTADE STENEN, vrålade han, alla pekade på den lilla pojken som bara skakade på huvudet och sa att han var oskyldig. Om det här händer igen kommer hela eran värld att krossas, sen sprang jätten mot pojken och tog tag i honom också och sa triumferande han ska få bli drakmat. Sen sprang jätten iväg.

Efter ett tag började nån gråta, Jim var för chockad för att göra nåt annat än att gå in till Garip. Garip satt och täljde på en pinne och frågade vad som hade hänt.

Det var en jätte som tog pengar från folk, sen rövade han bort två personer och sa att den ene skulle bli slav och den andre skulle bli mat åt drakarna, sa Jim.

Talem vet inte vad han gör sa Garip, vem är Talem frågade Jim. Mouris bästa och trofastaste betjänt svarade Garip. Vem är Mouri, frågade Jim. En ond trollkarl som var våran vän, men när han upptäckte ett pulver som gjorde en odödlig blev han ond, sen förgiftade han kungen och blev en slags tyrann och väckte jättarna från sin eviga sömn och sen blev han som han blev. Jim sa att det måste finnas nåt som gjorde att Mouri dog.

- Det finns det inte, sa Garip allvarligt.

Då gick Jim till värdshuset goda grisen och frågade han som stog och sålde öl om det fanns nåt hemligt vapen mot Mouri men han bara skakade sorgset på huvudet. Så Jim gick till ett bord och satte sig på en stol, efter ett tag satte sig en man bredvid Jim och frågade varför han inte åt eller drack något, därför att jag har frågat om det finns något hemligt vapen mot Mouri men det finns det inte, sa Jim.

- Det finns det visst, ropade mannen.

- Va, vad är det, frågade Jim.

- Pulvret sa han, pulvret. Sen gick han. Jim tänkte på att Garip hade sagt att pulvret gjort en odödlig så Mouri var förmodligen väldigt gammal. Sen han gick tillbaka till Garips hus och sa till Garip att han måste åka till Mouri och ta hans pulver, för då kommer han inte vara odödlig längre. Vilken smart idé, sa Garip jag följer med.

- Men var finns det där pulvret någonstans, frågade Jim.

- Det finns bara en person som vet det, svarade Garip. Vem då, sa Jim.

- Mahiwaga, vi måste åka till Mahiwaga hon vet.

Jim packade lite mat och sen åkte dom på ett sätt som var otroligt roligt, Garip hade gjort så att Jim flög i luften, som dom hade gjort när dom flög till Pasaulis men den här gången styrde han sig själv. Efter ett tag i luften kom dom över en skog som det växte röda buskar i.

- Vad heter de växterna, frågade Jim.

- Jag tror inte dom ser ut så där på riktigt, sa Garip vi landar här.

- Aha vi är framme, sa Jim lättat. Men dom var inte framme. När dom hade landat frågade Jim hur hennes hus ser ut och om det var långt att gå, då sa Garip med en irriterad röst att dom inte alls var framme. Nu blev Jim lite orolig, när dom hade gott runt där ett tag i den mörka skogen hörde Jim ett ljud han vände sig om och såg samma monster som hade kommit in i Garips hus första natten Jim hade sovit i Pasaulis. Den sprang mot honom men Jim sprang också, Jim kände att han inte kunde springa länge till. Men sen såg han ett hål i ett träd som han hoppade ner i där, det var en klibbig gång ner till en väldigt smutsig håla. Det fanns ett rum där det verkade som att någon bodde och ett annat rum som bara verkade vara en gammal grotta.

Men när Jim gick närmare en av väggarna öppnades väggen och där stod monstret, men den här gången var det mycket större, Jim såg ett silver svärd ligga bakom monstret så Jim sprang mot utgången och sen tillbaka mot monstret och sprang förbi den mot svärdet. Sen när han var framme tog han upp svärdet och stog och väntade på monstret. När monstret var ungefär en halv meter ifrån honom stack han svärdet genom monstrets mage sen ramlade den ihop och Garip stog helt plötsligt där. Sen sa han nu åker vi här ifrån.

Kapitel 4

En farlig resa

När dom fortsatte på resan sa Garip att det var en sak som Jim måste veta.

- Vad är det? frågade Jim.

- Du är trollkunnig, du måste använda dina krafter för att strida mot Mouri.

- Va!!!!!! Varför har du inte sagt det förut

- För att du skulle inte tro på mig då men efter allt du har sett så tror du nog på mig nu.

Hur lång tid är det kvar tills vi är framme frågade Jim. Nio minuter sa Garip.

När dom var framme landade dom och gick mot Mahiwagas hus.

- Det ser inte ut som att någon är hemma, sa Jim.

- Vi får väl se, svarade Garip. När dom knackade på dörren hörde dom hur någon sa "kom in" med en hes röst.

- Du får gå in först, sa Jim. Okej, så gick Garip in i det lilla röda huset och tog av sig skorna.

- Kom med in, sa Garip. När Jim gick in så kom det en gammal gumma från ett rum som såg ut som ett sovrum och sa hej.

- Hej, sa Garip och Jim samtidigt, det är en viktig sak som vi behöver veta av dig Mahiwaga. Vad kan det vara om jag får fråga, sa Mahiwaga.

- Vi vill veta var det magiska pulvret finns som Mouri använder, sa Garip.
- Det finns i dom klibbiga bergen i en grotta men det finns massor av faror som bara väntar på att få sluka er där.
- Vi måste resa till dom klibbiga bergen, men du måste ha med dig en trollstav Jim, sa Garip.
- Du kan få min, den är en av Pasaulis bästa trollstavar faktiskt, sa Mahiwaga.
- Tack, men nu måste vi dra, sa Jim. Jim och Garip gick ut från Mahiwagas hus och sa hejdå sen flög dom upp i luften och började flyga mot klibbiga bergen. När dom hade flugit i tio minuter sa Garip att dom skulle landa.
- Varför, vi är inte framme än, sa Jim.
- Jo jag tror faktiskt det Jim, sa Garip. Men när dom hade landat var det inte speciellt klibbigt det var bara gräs och skogar där.
- Det är längre än jag trodde till dom klibbiga bergen vi måste resa tillbaka till mitt hus och packa mer mat och kläder och sånt där, sa Garip. Okej, svarade Jim. Sen åkte dom upp i luften igen och började åka hem mot Garips hus när dom kom fram började dom att packa mat, dricka och vapen.

- Nu måste vi skynda oss, sa Jim. Sen åkte dom mot klibbiga bergen igen. När det började bli kväll såg dom grottan och landade.

- Varför sa Mahiwaga att det skulle vara massa monster här när det inte fanns ett enda, frågade Jim

- Jag tror det är nåt som vaktar pulvret, sa Garip. Helt plötsligt hoppade en stor varg över Garip och bet honom, då hörde Jim en röst i sitt huvud som sa spring Jim spring in i grottan. Så Jim sprang snabbt in i grottan och stannade när det var helt mörkt i grottan. Då hörde han någon springa bakom honom, först blev han rädd men sen såg han att det var Garip. Han hade ett stort sår på armen som blödde.

- Vi måste springa, vargen är efter oss, skrek Garip andfådd. Dom sprang så snabbt att dom inte märkte att dom hade kommit in i en stor sal men precis innan dom sprang in i väggen stannade dom och vände sig om.

- Det finns en dörr in till salen, om vi stänger den slipper vi vargen, sa Jim. Sen sprang Jim mot dörren och hann precis stänga den innan vargen kom in. När han vände på sig såg han en flaska på golvet som hade ett pulver i sig.

Kapitel 5

Ett hemligt vapen

Jim gick fram mot flaskan och tog upp den.

- Jim akta dig, Talem springer mot dig, skrek Garip. Jim tog upp sin trollstav och kände en slags kraft strömma igenom honom och han kände sig starkare än någon annan i hela världen. Han viftade med handen och Talem flög iväg och in i en vägg och sjönk ihop.

- Fort vi måste härifrån, skrek Garip. Dom sprang mot dörren men Garip snubblade på en sten och kunde inte resa sig. Nu hade Talem börjat springa mot Jim och Garip igen men Jim tog upp en sten och kastade på Talem.

- Jag fixar honom, sa Garip.

- Inte ensam, sa Jim tillbaka. Men Garip bara skrek åt Jim att fly medan Talem kom närmare och närmare.

Jim och Garip var rädda båda två för att dom visste vem som skulle vinna det här, när Talem hoppade mot dom sprang dom undan och Talem ramlade i backen men reste sig snabbt. Den här gången var han snabbare än Jim och Garip och fick tag i båda två.

- ni få bli mat åt drakarna hemma hos Mouri, sa Talem med en glad/arg röst. Men Jim och Garip tog upp sina trollstavar som dom hade glömt att dom hade förut och viftade med dom och sa lamba runtu sen ramlade Talem baklänges och bara låg där och låtsades vara död och Jim gick på det men Garip fattade tricket och sa till Jim att det var dags att ta pulvret och sen sticka.

- ska vi inte döda Talem, frågade Jim.

Nej vi måste härifrån innan Mouri får reda på nåt och skickar hela sin arme på oss. Sen sprang dom mot dörren och ut i grottan, den var väldigt mörk och kall, det låg massa djur skället på marken och dom bara gick runt och runt men hittade aldrig ut. Tillslut såg dom ljus framför sig och började springa mot det, när dom kom ut ur grottan såg dom massa drakar och jättar komma mot dom så dom flög upp i luften och flydde från Mouris arme sen försökte dom att komma hem till Garip men dom blev stoppade på vägen.

Kapitel 6

En stor förlust

Jim och Garip åkte mot Garips by men dom behövde ta sig förbi Mouris arme för det. Garip tänkte strida men Jim förstod att dom skulle antingen bli fångar hos Mouri eller dö.

- Vi måste strida dom hinner ändå ifatt oss, sa Garip.

- Jag tänker fly, sa Jim tillbaka lite surt. Sen åkte han runt Mouris arme och klarade sig och väntade på att Garip skulle komma men han kom inte. Tillslut kom nåt mot honom men det var inte Garip, det var Garips mantel med massa hål i. Jim tänkte bara en enda sak Garip är DÖD! Det fanns bara en sak att göra, att fortsätta ensam. Efter en timmes resande började landskapet förändras, det blev mörkt på himlen och gräset blev grått och träden ruttnade och läskiga skuggor vandrade runt nere på marken men det läskigaste var ljuden det lätt som människoröster som förändrats till läskliga röster. Men Jim försökte att inte bry sig om det och bara tänka på resan, men det blev kväll och allt blev ännu läskigare. Jim såg en fackla på marken och tänkte att det var Mahiwaga som hade sitt hus där och landade i trädgården.

Han gick mot huset men det såg inte ut som att någon var hemma men han plingade på ändå och han hörde Mahiwaga säga kom in med samma hesa röst som förra gången och Jim gick in i huset. När han kom in tog han av sig skorna och sa hej till Mahiwaga och Mahiwaga frågade vart Garip var.

- Vi hittade pulvret i grottan som du sa sen gick vi ut därifrån men när vi kom ut såg vi hela Mouris arme, sa Jim andfådd.

- Vänta här, sätt dig ner och ta nåt att dricka sen kan du berätta i lugn och ro, sa Mahiwaga lugnt. När Jim hade berättat hela historien sa Mahiwaga att Jim bara skulle ta raka vägen tillbaks till byn och sova. Så Jim tog raka vägen hem och gick mot värdshuset och tänkte sova där men hela byn var som bortblåst Jim såg inte en enda person och undrade om nåt hade hänt. Men det var en sak han oroade sig mer över, om Garip var i livet eller inte och om han någonsin skulle få träffa honom igen. Nu kändes allt grått och hopplöst.

Kapitel 7

En fasansfull ondska

Jim fortsatte att gå mot värdshuset goda grisen men när han kom fram var det låst och ingen var därinne. Då gick Jim mot Garips hus men då såg han att hela byn var förstörd, vissa hus var uppbrända andra hus hade sprängts och Garips hus hade brakat ihop och var bara brädor. Det konstiga var att när Jim hade gott mot goda grisen var alla hus hela men nu var alla förstörda alltså måste det ha hänt alldeles nyss. Jim hörde någon gå bakom honom och han blev kall i hela kroppen, sen vände han sig om såg en person som var så skräckinjagande att vem som helst skulle svimma. **DET VAR MOURI.**

- jag ser att du har mitt pulver, sa Mouri med viskande röst.

- jag tänkte bränna upp det så att du dog men jag blev visst stoppad, sa Jim tillbaks med så modig röst som möjligt men han hörde själv att han lät rädd. Det som gjorde det mycket läskigare var Mouris utseende, han hade grå hy och var två meter lång och hade stora tentakler som hela tiden åkte runt i luften. Sen hade han också ett stort öga istället för två små och det glödde från hans öga samtidigt som det var iskallt.

- du passar inte in här, eller hur Jiiiiim, sa Mouri. Efter han hade sagt det började han krympa tills han var en meter ungefär sen började hans skinn bli förändras så han såg ut som ett vanligt barn.

Nu såg Jim vad Mouri höll på att bli, en flicka och när Mouri såg exakt

ut som en flicka sa han att han ville ha flaskan med en jätte gullig röst och Jim fattade inte att det fortfarande var Mouri så att han var nära att ge flaskan med pulvret i till Mouri.

- när du har gett mig flaskan kan du dra hem till din värld, som suger sa Mouri/flickan. Men när Jim hörde att flickan sa att han skulle dra hem till sin värld med den där viskande rösten fattade Jim vem det var.

- kan du inte ge mig flaskan nu bara, sa Mouri med stressad röst.

- nej du får inte flaskan, sa Jim med bestämd röst.

- du borde bara ge upp Garip är död och ingen kan hjälpa dig förutom jag som kan hjälpa dig att komma hem, sa Mouri. Jim tänkte att det var lika bra att ge upp det här och åka hem.

- Okej jag åker hem men du måste lova att inte göra några till slavar eller mata drakarna med folket, sa Jim. Sen började han gå mot skjulet som det fanns en burk i och så hörde han hur Mouri skrattade ett sånt där skratt man skrattar när man har vunnit en strid. Men Jim fortsatte att gå och då sa Mouri nåt han inte borde ha sagt.

- Din mamma tycker inte om dig, du är BARA en jobbig unge som spelar hela tiden, sa Mouri. Jim kände sig som en nolla men han skulle hämnas på Mouri.

- Det där borde du inte ha sagt din feta skithög, sa Jim och vände sig om.

Kapitel 8

En sista strid

Jim tog fram flaskan med pulvret och gick mot ett brinnande hus.

- Nu ska jag bränna upp det här pulvret och du kan inte göra nåt åt det, sa Jim med en retande röst.

- Däre, om du gör det där ska jag krossa ditt huvud så att det bara är pannkaka kvar, sa Mouri med rädd röst. Men sen hände nåt överraskande Mouri började springa mot Jim i form som en gigantisk groda och när han var framme blev han sig själv igen. Då tog Mouri fram ett svärd.

- Nu var du inte så mallig längre va, sa Mouri. Och sen höjde han svärdet och tänkte hugga men Jim var snabbare och tog fram trollstaven han hade fått av Mahiwaga och viftade med den och sa salkada hini pupp och sen flög Mouri upp i luften men han var så tung så att han kom ner på marken ganska snabbt.

- Det här ska du få ångra, du ska få ett straff så att du aldrig kommer hit igen, sa Mouri.

Sen lyfte Mouri upp Jim och sen rasade marken ner i ett stup brevid dom och Mouri slängde ner Jim där. Men Jim fick precis tag i kanten av stupet och dinglade där, då hörde han att Mouri kom mot hålet. När Mouri var framme tog han upp Jim och höll honom i luften och då tappade Jim flaskan med pulvret men istället för att landa på marken och spricka fångade Mouri den. Jim tänkte att det var kört och satte sig ner på marken, Mouri gick mot Jim och skulle sticka svärdet genom Jims kropp men då tänkte Jim på Garip och han hörde att Garip sa här får du en gåva från ingenstans och sen helt plötsligt hade Jim en machine gun i händerna. Då pepprade Jim sönder Mouri men Mouri dog inte.

- Jag har kvar mitt pulver, sa Mouri. Och då pepprade Jim sönder pulvret och då blev Mouri rädd.

- Nu ska du dö en gång för alla, skrek Jim och pepprade sönder Mouri en till gång och då ramlade han ner i avgrunden.

- Min mamma gillar mig visst tillskillnad från din mamma som tycker att du är en fet bajamaja, sa Jim med mobbar röst.

Kapitel 9

Ett lyckligt slut

När Mouri var död såg han att den stora muren rasade och att alla hans jättar och drakar flydde ut i skogen. En massa växter som hade ruttnat fick liv igen och hela Pasaulis var tusen gånger finare utan en Mouri. Sen såg Jim att folket i byn som Jim hade bott i började bygga upp husen och leta efter saker som hade klarat sig. Men dom allra flesta firade att dom var fria. Jim gick mot ett av dom trasiga husen och hjälpte till att plocka bort skrot och smuts.

- Du är en stor trollkarl, sa en väldigt bekant röst. Det var Garip som kom från det hållet där muren låg, då förstod Jim att Garip hade blivit fången i Mouris borg.

- Jag trodde inte att du skulle komma tillbaka hit, sa Jim med en glad röst och gick fram till Garip och kramade honom. Sen såg han massa människor komma mot Jim och det såg ut som att dom hade gåvor.

- Vi vill ge dig gåvor för att du har räddat oss från Mouri, sa en av männen.

Sen när Jim hade fått alla gåvor blev det ett stort party. Det var några som blåste ballonger men det var inte vanliga ballonger det var stora prickiga randiga blå gröna röda rosa gula vita och bruna.

- Några måste gå ut och jaga i gråa skogen om vi vill ha kött på festen, sa Garip.

- Kan inte vi följa med och jaga med våra trollstavar, sa Jim ivrigt.

- Om du vill det så vill jag, sa Garip. Och så gick dom och jagade med dom andra men det fanns väldigt lite djur så dom delade upp sig. Jim och Garip gick såklart tillsammans och dom såg hjort spår sen såg dom en glänta och precis där i mitten stod en stor hjort och åt gräs.

- Ta fram din trollstav, men tyst, sa Garip till Jim. Jim tog fram den svarta trollstaven ur sin byx ficka och frågade vad trollformlen var för att döda.

- Säg bara kronto mavde, sa Garip.

- kronto mavde, skrek Jim och i nästa sekund var hjorten död. Dom började gå mot hjorten långsamt och tog upp den sen gick dom tillbaka mot partyt och när dom var framme grillade dom köttet och käkade upp det.

Dom började gå mot hjorten långsamt och tog upp den sen gick dom tillbaka mot partyt och när dom var framme grillade dom köttet och käkade upp det. När det började bli mörkt sa Jim till Garip att han måste åka hem och då slutade alla skratta och äta, alla var helt tysta.

- Men festen har ju precis börjat, sa någon på festen.

- Men mina föräldrar är nog oroliga för mig och jag har missat massor av skoldagar, sa Jim.

Sen visade Garip vägen till skjulet där metall burken fanns och Jim vände sig och sa hej då och gick mot burken på det trasiga bordet, metall burken hade börjat rosta lite på kanterna.

- Hej då Garip jag ska komma tillbaka nån gång, sa Jim med hes röst. Sen spottade han i burken tre gånger, allt blev suddigt och det sista han såg var när Garip åt upp en bränd kyckling klubba. I nästa stund var han framme i sitt rum och han hörde att hans mamma sa att Jim måste komma ner nu och äta mat men han ville bara vila lite.

En sak som kändes bra var att han inte var ledsen för att hans kanin var död, sen kom Jims pappa hem.

- Hur var det i skolan i dag, frågade Jims pappa sen kom han till Jims rum.

- Det har ehh... Det har varit jätte bra, sa Jim ganska snabbt. Det verkade som att ingen tid alls hade gott.

- Vad har du i händerna, sa Jims pappa till Jim. Jim hade fortfarande trollstaven i händerna och svarade att det bara var en leksak han hade fått av sin kompis Olle.

- Det blir din favorit mat idag Jim, KORV!

Slut